

Transplantare

Grigore Vieru

Trebuia
Să mi se pună în piept
Altă inimă.
Altfel,
Urma să pier.
Mi-a dat inima ei
Mama.
Dar tot
Mă mai doare.
Mai ales când arde pământul
Însetat de ploaie.
Mai ales când nu se întoarce
Tata de la războaie.
Mai ales când plec prin străini
Și nu scriu cu lunile acasă.
Mai ales în amurg, când soarele
După dealuri se lasă,
Mă doare.
Asemeni dureri
N-am avut niciodată.
Dar nici asemenea
Răbdare.